

JÁSZAPÁTI ÉS VIDÉKE.

Társadalmi és közgazdasági hetilap. — Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 ..
Negyed évre 2 ..

Felelős szerkesztő:
ifj. Imrik József.

Egyes szám ára 20 fillér.
Nyilttér soronként 40 fill.
Kéziratokat vissza nem adunk.

Az igazi iparpártolás.

A magyar ipar pártolásáról beszélnek mindenfelé az országban. Gyűléseken, hírlapokban, magántársaságban mindenütt arról folyik a szó, hogy milyen jó volna, ha Magyarországnak is volna ipara.

Eddig is elég szó esett erről a témáról. Itt-ott fel is buzdultak, a magyar ipar azonban még most is csak kezdetleges állapotban van, mert az a pár ember, a ki a mozgató szerepet a kezébe vette, szegény ember volt s így a nagy tőke mind kiment a külföldre és a külföldi gyáripár nagy produktumával, olcsóságával a szegény és kezdő magyar iparos intelligenciája nem bírta sokáig a versenyt.

Mindezideig azért nem volt képes a magyar ipar fejlődésnek indulni. A vagyonos osztály pénzének külföldre való importálása és a magyar iparos intelligenciája volt a mélyreható oka annak, hogy a magyar iparos nem tudott vagyonban terjeszkedni, gyárakat létesíteni. Ehhez a főbenjáró okhoz csatlakozott még az is, hogy a ma-

gyar középosztály vakon követte a mágnás osztályt, fiaiból jogászt, hivatalnokot nevelt s a kinek mód adott ahhoz, hogy fiainak földet, pénzt adjon, az egy sem engedte fiait ipari pályára, hanem gazdának nevelte, a hol szenvedelmesen tombol a kártya, az asszonszenvedély, a lóverseny, a nagy uri passzióknak sokszor észszerűtlen és indokolatlan költsége.

Most a válság ideje alatt megdöbbenve látta a nemzet, hogy mennyi hivatalnok jelentkezett állás után. A hírlapok, maga a közvélemény mily erővel, mily dehonesztáló szavakkal sietett megbélyegezni ez embereket becsületérzésükben és ha bár sokaknak számolnia kellett azzal, hogy a társaságok diszkvalifikálják őket: sokak nem meggyőződésből, nem hazafiságból vagy azért vállaltak szerepet, mert azt vélték, hogy hazájuknak szolgálatot tesznek, hanem azért vállalkoztak, mert diplomával a kezükben másképp nem tudtak érvényesülni.

Most, hogy vizsgákra készülnek fiaink, most a mikor újra megjelennek az iskolai évvégi értesítők és olvasni

fogjuk az átlag-emberek tanulmányainak vergődését, újból hangoztatnunk kell, hogy a magyar ipar fejlődésében az fontos gátló akadály, hogy nálunk annyian a hivatalnoki pályára tülekednek. De a mikor ezt konstatáljuk, eszünkbe jut az a momentum, mely szintén a válságnak egy érdekes eszköze volt s ez: a tulipán mozgalom. Nem keressük a politikai okokat, mert azokkal nem is akarunk foglalkozni. Egy azonban bizonyos, hogy az ipari vállalatok felkarolására egy egész ország összetartó ereje szükséges és hogy eredményeket tud is felmutatni, azt éppen a tulipán mozgalom mutatja.

Az iparpártolás eszméjének állandónak kell lenni és hogy állandó maradjon, a tőkepénzeseknek, a földes és mágnás uraknak ipari vállalatokat kell létesíteni, kiknek hegyi birtokain az ipari gyártáshoz szükséges természeti erők maguktól, ingyen kínálkoznak.

Mihelyt az arisztokrácia azzal a demokratikus szeretettel nézi az iparpártolás eszméjét, hogy iparpártolásával a hazának, polgártársainak tesz szolgálatot, az ipar fellendül; fel pe-

TÁRGA.

A gyermekbarát.

Irta: Géczy István.

A Jászapáti és Vidéke eredeti tárcája.

Szaládi Oszkár, a nagy gyermekbarát, dobogó szívvel csengetett be a szép özvegyhez, Füzinéhez.

Kezében egy ibolya bokrétát tartott s maga volt a kifogástalan elegancia, csak a feszesen simuló császárkabát hátsó zsebei duzzadtak ki erősen, jelezve, hogy valamit rejtenek mélyökben.

A szobalány ismerős mosolylyal nyitott ajtót, mint olyan vendég előtt, a kit meggyőződése szerint a ház asszonya szívesen lát. Szaládi udvarias, előzékeny uriember; a szobalányhoz is van egy pár kedveskedő szava, mialatt az bevezette a szalonba és elült egy mellékajton, hogy bejelentse asszonyának a kedves vendéget.

Ez az időköz éppen elég volt arra, hogy egy álló tükörben megigazítsa nyakkenőjét és félresimitson egy renitenskedő haj-

fürtöt, — aztán hirtelenében átfutott gondolatban a mondókáján, mert hiába, nevezetes perc előtt állott, mint kérő jelent meg a szép és módfelett gazdag özvegnél.

Egyszerre felpattant az ajtó és egy négyéves kis szőke babi rontott be, aki egyenesen a Szaládi nyakába kapaszkodott, majd elhelyezkedett a térdén és lovagolni kezdett rajta. A szép özvegy, aki nyomon követte kis leányát, gyönyörködve, szinte elérzékenyedve nézett Szaládira, a ki gyorsan kiirtette zsebeit, egyenkint szedve elő mélyéből a játékszereket a kis babi számára.

— Isten hozta, Szaládi, szólt a szép özvegy, csókra nyujtva finom formájú vékony kezét. Szaládi felállt, udvariasan meghajtotta magát és mohón kapta el az özvegy kezét s talán kissé hosszasan is tartotta kezei közt, mint azt az illendőség megengedte.

Füziné elpirult, de nem huzta vissza kezét, ülésel kínálta meg Szaládit s maga is letült melléje, mialatt a kis babi a sarokba huzódott és szakértelemmel kezdett felboncolni egy piros bugyogós pojácát, a mit Szaládi bácsi csak az imént hozott neki.

Szaládi hódolattal nyujtotta át a kezében tartott ibolya csokrot, a miből az asszony egy szálat kitépett és keblére tűzött. Ez a

néma, de sokat jelentő beszéd megadta a bátorságot Szaládinak a beszédhez.

— Nagyságos asszonyom, engedje meg, hogy egy kérdést intézzek önhöz, feleljen rá őszintén: ismer-e engem jól?

— Azt hiszem jól ismerem, Szaládi. — És minő véleménynyel van felőlem? folytatta a kérdést Szaládi, — nem hiuságból kértem ezt, nem is ok nélkül, tudnom kell minő véleménynyel van irántam, mielőtt elmondanám, miért jöttem ma ide.

— Szaládi, én magát nagyon derék embernek ismerem, ez volt a véleményem már első találkozásunk alkalmával is. — Emlékszik rá? — O hogy ne, hogy ne emlékezni erre a napra, válaszolt mohón Szaládi, ez volt az én életem legszebbik napja.

— Nem veszem ezt bóknak a személyem iránt, válaszolt a szép özvegy. Ez a nap igazán szép és jelentőségteljes nap volt a maga értelmében, nem bálteremben találkoztunk mi először, nem is zsuron, hanem egy komoly és magasztos ünnepélyen, az elhagyott gyermekvédelem alapkövének letételénél. — Maga tette le azt az alapkövet, Szaládi, ott az Akadémia nagytermében, azon a gyűlésen, emlékszik rá?, a mikor emberbarátok gyűltek össze, hogy tanácskozzanak, miképen lehetne megmenteni ezer és ezer

dig azért, mert az emberek megtalálják egymást, nem keresnek ellentéteket egymásban s nem is a megkülönböztetések áldatlan harcainak szentelik az időt, hanem megkedveltetik a munkát; a mágnás osztály is, látva a munka áldásait, ipari vállalatainak szívesen adja a tőkét, mert annak kamatai jóval felül haladják a föld jövedelmét.

Az önálló vámterület előkészítésével új jövőt kell biztosítani az ország lakosságának. Fiaink kenyerét már most kell biztosítani: mert hihető, hogy az új korszak új alakulását jelenti az iparnak is.

Az lesz az igazi iparpártolás, ha az iparnak is ép, egész embert nevelünk. Ez a rendszer többet ér, mint a szónokló emberek rendszere, de azért a beszéd sem árt, mert mentől többet szólunk róla, annál jobban siettetni a cselekvést az idő.

Félarú vasuti jegy a szanatoriumi gyűlésre. A József Kir. Herceg Szanatorium Egyesület annak a közlésére kér fel, hogy *Kossuth* kereskedelmi miniszter ur ő Excellenciája a Budapesten *junius 10-én tartandó* egyesületi közgyűlésre az államvasutakon fel és le való utazásra érvényes félarú vasuti jegyet engedélyezett. A jegy *junius 8-tól 16-ig* érvényes; akik a jegykedvezményt igénybe akarják venni, *írjanak a József Kir. Herceg Szanatorium Egyesületnek Budapestre IX., Ferenc-körut 36. szám alá.*

Frievaldszky János üzelmei.

Helyszülke miatt egy pár számunkból el kellett hagynunk e rovatot s ezért elnézést kérünk olvasóinktól. Annál is inkább kérhetjük azt, mert hiszen módunkban áll bőven kipótolni az elmulasztottakat. Frievaldszky János ügyvédi működése bőséges anyagot szolgáltat e rovat megtöltéséhez; akár egy éven át folytathatjuk az ő visszaéléseinek és rosszindulatu „ügyvédkedéseinek” felsorolását.

Most — minden kommentár nélkül — egy „ló-ügy” történetét mondjuk el olvasóinknak. A történet a következő:

Pár évvel ezelőtt egy jászladányi ember egy lovat adott el 100 koronáért valami Rafael József nevű ladányi cigánynak. Rafael a 100 koronát a megállapított terminusra nem fizette meg s ezért az eladó bepörölte őt Frievaldszky János ügyvéd útján. Rafael, mikor a keresetet megkapta, azonnal fölkereste az eladót s nyomban kifizette a 100 K tőkét s fizetni akarta a kereset költségeit is. Az eladó átvette a tőkét, a perköltségeket azonban nem fogadta el, hanem utasította alperest, hogy azt közvetlenül Frievaldszky ügyvéd kezéhez fizesse le. Az eladó még az napon levelezőlap útján értesítette Frievaldszkyt a tőke kifizetéséről, tudatta vele, hogy alperes a költségeket pár nap mulva személyesen fogja hozzá elvinni s mert így a pör tovább folytatására semmi ok fönn nem forog, kérte a pör beszüntetését s egyszerűen meg is vonta tőle a megbízatást.

Ráfael pár nap mulva csakugyan el is ment Frievaldszkyhoz, hogy a

költségeket kifizesse. Nem vitt azonban elég pénzt s így csak részfizetést teljesített egy nyugta ellenében. Megállapodtak azonban az ügyvéddel abban, hogy egy bizonyos idő alatt kifizeti a még hátralékos összeget is. Frievaldszky ügyvéd — rendes szokása szerint — nem várta meg a terminust, hanem bepörölte Ráfaelt a költségekért s bár az még a tárgyalás megtartása előtt kifizette csekély tartozását, az újabban felmerült perköltségekért mégis elmarasztaltatta s jölehet a szegény cigány közben szinte havonta rendszeresen fizetett bizonyos részösszegeket, megkezdte ellene az ő speciális módszerű végrehajtási és árverési eljárását. Minden egyes részletfizetésnél megígérte neki, hogy nem zaklatja tovább. Minden egyes részletfizetésnél adott neki egy újabb fizetési terminust. Minden egyes részletfizetésnél elvette tőle az előző nyugtát s adott neki egy egészen új, mindig csak az akkor lefizetett összegről szóló nyugtatványt, hogy senki, de különösen maga a szegény alperes soha meg ne tudhassa, hogy mily rengeteg összeget izzadott ki már. És . . . Mert most jön a legjobb! És minden egyes részletfizetésnél növekedett a költség. Bármennyit fizetett Ráfael József, a perköltség csak nem fogyott, sőt egyre több, egyre nagyobb összeg lett belőle. Mert Frievaldszky nem várt meg egyetlen terminust sem, sőt valamenynyit megelőzte egy-egy végrehajtási eljárással s így sikerült is neki a szegény alperest előbb összes ingóitól, azután egy körülbelül 800 K-t érő házacskájától megfosztani . . . Könnyű elképzelni, hogy mily barbár brutálitással működhetett

elhagyott, kitaszított árva gyermeket a társadalom számára. Maga tartotta a megnyitó beszédet, oh higye el, hogy még ma is könny szökik a szemembe, ha a hatásra gondolok. Hogy beszélt, minő hévvel, szeretettel, lelkenek teljes meggyőződésével, minő élénk színekkel esetelte ezeknek az elhagyott páriáknak a sorsát, a kik ott nőnek fel az utcán — elhagyatva, kitaszítva a nélkül, hogy éreznék az otthon melegét, az édes anya ölelését, csókját. — O én akkor mindjárt azt mondtam magamban, ime egy igazi férfi, egy talpig ember, a ki tud érezni, meglátja a nyomort és segítő kezet nyújt a társadalom kitaszítottjainak.

— Nagyságos asszonyom! — a dicséret mindég jól esik, mert hiába tagadnók, van bennünk egy kis hiúság is, de a nagyságod elismerő szavai engem büszkévé és boldoggá tesznek. — Én nem tudom érzelmeimet tetetni, eltitkolni se tudom azt, észre vehette nagyságos asszonyom, hogy engem nem csak a barátság köt ehhez a házhoz, de több annál, egy olyan érzés, a mely boldoggá vagy boldogtalanná tehet engemet egy egész életre.

— Szaládi!

Kérem, ne szakítson most félbe! — Feljelen nekem őszintén; ha azt mondanám: szeretem, ha azt mondanám, hogy egyetlen vágyam, hogy hitvesemmel tegyem, akkor is megmaradna az iménti véleménye mellett.

— Megmaradnék Szaládi, akkor is! Nem csak magam miatt, de legfőképpen a kis lányom érdekében. — Az én drágaságom első percben megérezte magában a jó em-

bert, örül, ha jön és busul, ha távozik. — Én anya vagyok, Szaládi, jó anya, a gyermekemnek szüksége van apára, a ki szeretni fogja őt, úgy mint az édes apja szerette, a ki megóvja az élet küzdelmeiben és éles szemmel áll őt, hogy hozzá ne férközzék a bánat, a csalódás, a kétségbeesés, amelynek egy gyenge leányszív annyiszor ki van téve, még akkor is, ha olyan anyja van neki, mint én vagyok. Ezért hallgatom én meg magát Szaládi és ezért felek a kérdéseire éppoly nyíltsággal, mint a hogy a kérdés fel volt téve.

— Nagyságos asszonyom! — Klára! . . . Oly boldoggá tett! — Ha volt életemnek olyan cselekedete, amely jutalmat érdemelt — most megkaptam, százszorosan, ezerszeresen fizetett meg a gondviselés. — Feleségem lesz Klára, az én édes, drága kis feleségem, oh mondja el még egyszer, mert nem tudom el hinni.

— Az lesz Szaládi, a felesége, hü felesége, mint a milyen szerető apja lesz maga a babikámnak. Kell hogy az legyen — hisz maga oly nemes gyermekbarát!

* * *

Esküdt uraim, folytatá beszédét a védő ügyvéd. Tekintsenek erre a halvány arcra, patakzó könnyekre és a bánattól megtört alakra. — Így néznek-e ki a bűnösök? — Nem esküdt uraim — így az áldozatok néznek ki! — Önök most még csak a gyermekgyilkos anyát látják, de nem látják a tövisel kirakott kálvária útját, a mely a szerencsétlen teremtést oda vitte, hogy önkezevel

vetett véget gyermeke életének. — Szép volt, egyedülálló, kitaszítva a világba — szeretett — elcsábították. — S mikor gyermekének életet adott, mikor térden állva könyörgött a csábítónak, hogy legalább gyermeke életének fenntartásához adjon módot, segédkezet, az durván eltaszította — kidobta házából. — Nem írom le, mit szenvedhetett ez a szerencsétlen teremtés, mikor éhezni látta gyermekét és ő nem tudta táplálni. — Csoda-e, ha az isten elvette az eszét és ő elkövette a bűnét a nélkül, hogy arról sejtelve lett volna. — Hogy mennyire szerette csábítóját, bizonyítja az, hogy nevét elhallgatta, de az én védői kötelességem volt az igazi bűnöst kikutatni. Megtettem és ítélnék Önök, esküdt uraim, hogy minő csábításnak lehetett ez a gyöngye teremtés kitéve, ha megtudják, hogy ez az alávaló becsületrabló nem volt mást mint az országoshírű gyermekbarát, — Szaládi Oszkár!

Egy gyöngye női sikoly hallatszott a hallgatóság között, aztán siri csend lett, csak a vádlott leány zokogása hallatszott, akire részvétellel néztek az esküdtek, szemekben ott lebegett a szájalom, a — bocsánat . . .

* * *

Szaládi Oszkár másnap ismét dobogó szívvvel és kezében piros rózsacsokorral csengetett be a szép özvegy lakására. — A szobaleány nyitott ajtót, de nem mosolygott, mint máskor; hideg szobor-arcgal adta tudtára Szaládinak, hogy önagysága hirtelen elutazott és nem is jön vissza. . . .

a jeles ügyvéd kezében a költséggyártó prés, ha meggondoljuk, hogy egy 100 koronás pör keresetének pár koronás költségeiért egy szegény ember egész vagyonát: összes ingóságát és 800 koronás házacskáját is elárvereztette.

A legérdekesebb azonban most következik. A költségek, a becsületesen, tisztességesen kipréselt ügyvédiköltségek már olyan összegre rugtak, hogy azokat sem az ingók, sőt még a 800 K-ás ingatlanok árverési vételára sem tudta fedezni. Nos, és mit tesz ilyenkor egy vérbeli, igazi gavallér, egy előkelő, magas erkölcsi nivón álló dzsentri-ivadék? Azt bizonyosan, amit Frievaldszky ur tett, aki ugyanis, hogy ügyvédi költségeinek minden fillérje megtérüljön: a fedezetlen 67 koronáért bepörölte azt a ladányi embert, aki Ráfael Józsefnek a lovát 100 K-ért eladta s aki a 100 K-ért a pört Ráfael ellen megindította. Bepörölte, jóllehet az az ember az ügyvédi megbízást is visszavonta tőle — még az első tárgyalás előtt, visszavonta írásban, visszavonta becsületből, tisztességéből, igaz emberi érzésből az alperes iránt. Frievaldszkyt azonban az ilyesmi nem zsenirozza. Bepörölte tehát a volt kliensét s megtartották a tárgyalást. A tárgyaláson az egykori kliens azzal védekezett, hogy már a ló vételárának kifizetésekor egy levelezőlapon megvonta Frievaldszkytól a megbízást s így annak többé a pört az ő nevében folytatni nem lett volna szabad. Frievaldszky ezt tagadta. Véletlenül a nála lévő iratok közt azonban alperes meglátta a kivatkozott levelezőlapot s azonnal kérte annak a pör irataihoz leendő csatolását. Frievaldszky ebbe természetesen nem ment bele, hanem nagy izgalmak között kérte a tárgyalás elhalasztását. A tárgyalást csakugyan el is halasztotta a bíró, Frievaldszky János pedig már másnap üszüntette a pört a 67 kor. költségek iránt s már másnap ki is fizette egykori kliensének és ügyvédjének a 67 koronás pörben felmerült összes költségeit.

Nem fűzünk semmi kommentárt ehhez az eljáráshoz, csak rábizzuk azt olvasóink ítéletére.

—k.

H I R E K.

Halálozás. özv. Krasznár Józsefné szül. Réz Zsuzsánna f. hó 19-én hosszas szenvedés után, 78 éves korában Jászkiséren elhunyt. A boldogultnak férje 36 éven át Jászkisér község köztisztviselője álló róm. kath. kántortanítója volt. Temetése nagy részvét mellett folyó hó 22-én délelőtt ment végbe. A gyászszertartásnál a községbeli dalárda Szabó Sándor ev. ref. kántor vezetésével megtörtént a gyászdalokat énekelt.

A milliódik korona. Jelentős és nevezetes napja volt a múlt héten a Jászvidéki Takarékpénztár jászapáti-osztályának. A hét elején az osztály takarékbetétjeinek összege elérte az első millió koronát! Ha számolunk azzal, hogy községünkben másik takaré-

pénztár is van, ha figyelembe vesszük, hogy az összes közpénzek s különösen a község összes pénzkészletei ama másik intézetbe vannak elhelyezve, akkor tudjuk csak megmérni és megérteni igazában azt a hatalmas és szokatlan méretű fejlődést és előrehaladást, amit ez a milliódik korona jelent! A község teljes és feltétlenül osztatlan bizalmát, az intézet kitűnő hírét, szoliditását és realitását nem is nagyon hangsúlyozzuk, hiszen a millió koronának minden fillérje ékebben beszél arról, mint minden írás. Lehetetlen azonban, hogy rá ne gondoljunk arra az előkelő és vezető szerepre, amit ez az osztály a közel jövőben bizonyosan elfoglal, ha továbbra is olyan rohamosan és következetesen halad, mint az utolsó évtizedben. Szinte egy nap alatt izmos, erőteljes, elsőrangú intézet lett belőle. Egy másik évtized kell s bizonyos, hogy elhagyja majd környékbeli társait. Bizonyos, mert vezetése szakavatott kezekben van s e szakavatott kezek minden pillanatban a legnemesebb ambíció, a leglelkesebb buzgalom s az ernyedetlen szorgalom és fáradhatatlan munkásság szolgálatában állanak. Nem kell tíz év és meglesz a második milliódik korona betét: megjósoljuk előre! — Az érdem pedig az osztály igazgatójára: a Löwy Emilé, aki iránt soha nem lehetnek eléggé hálásak a részvényesek!

Löwy Emil osztályigazgató május 24-én, csütörtökön este, a milliódik korona megünneplésére szentandrászi-úti tanyáján 20 terítékes vacsorát adott, amelyre Hegedüs Kálmán vezérigazgató, az apáti osztály igazgatósági tagjai s az intézet főbb tisztviselői voltak hivatalosak. A vacsorán Hegedüs Kálmán vezérigazgató szép beszédben méltatta az ünnepély jelentőségét s a jelenlévők lelkes tetszése mellett gyönyörű szavakban mondott köszönetet Löwy Emilnek, az osztály érdekében kifejtett buzgó munkálkodásáért.

Értekezlet a bekövetkező aratási sztrájk ügyében. Mint értesülünk, Benkó Albert dr. vm. helyettes-alispán elnöke alatt május 23-án a megyei főszolgabírók és a r. tan. városok polgármesterei Szolnokon értekezletet tartottak az esetleg bekövetkező aratási sztrájk békés uton leendő megszüntetése, vagy a netalán előfordulható zavargásokkal szemben követendő erélyesebb eljárás megállapítása tárgyában. Ugy a gazdaközönség, mint a józanabb munkás-elem megnyugvással veheti ezt a hírt tudomásul.

Sorozás. Már véglegesen megállapított, hogy az 1905-ik évre eső ujonc-kontingenst most júniusban, az 1906-ik évi kontingenst pedig f. évi október hónapban fogják sorozni. A júniusi fősorozás tervezetét a múlt héten már meg is állapította Benkó Albert dr. vm. helyettes-alispán. E terv szerint a jászági alsó járásban, Jászapáti, a sorozás határnapjai f. évi június hó 25, 26, 27, 28 és 30-ikán lesznek. Polgári elnök: Antal Sándor, polgári orvos: Büchler Pál dr. járási orvos lesz.

Fráter Loránd és Tarnay Alajos hangversenye, mint már múlt számunkban is jeleztük, június hó 2-án, Pünkösöd előtt való szombaton este 8 órakor fog megtartatni Jászberényben, a Lehel-Szálló nagytermében. A belépődíj, mint újabban értesülünk, csak három korona lesz. A hangverseny iránt óriási érdeklődés mutatkozik a vidéken is, azért mindenki jól teszi, ha jegyét előre váltja meg Takács Hermann könyvkereskedő üzletében.

Gyermekgyilkos anya. özv. Ádám Jánosné helybeli lakosnő a múlt vasárnap, május 20-án gyermeket szült. Hogy szegényét eltilkolja, megfojtotta a csecsemőt és pár napig a kamrában rejtegette. Büne azonban kitűnő s áldozócsütörtökön, május 24-én

reggel a bíróság rendeletére Büchler Pál dr. és Beóthy János dr. orvosok felboncolták a gyermek holttestét s megállapították, hogy az élve született s halála nem természetes módon következett be. A hatóság a lelketlen anyáért megindította az eljárást.

Tekepálya megnyitás. A múlt vasárnap a helybeli gazdasági és polgári kör tartott kugli-megnyitót. Délután szeles, hűvös idő volt, egy keveset esett is s így bizony a kugli-megnyitó kuglizás nélkül folyt le. Még szerencse, hogy este 8 órakor vacsora volt a kör helyiségeiben, — az aztán kárpótolta a jelenlévőket az elmaradt délutáni mulatságot. A lakoma, amelyhez a zenét Rácz Daniel kitűnő bandája szolgáltatta, csak a késő éjjeli órákban ért véget.

Megörült fényképész. Ragács Gyula, a mi vidékünkön is jól ismert szolnoki fotografus a múlt héten megörült. Az utóbbi időben már többször észrevették rajta ismerősei, hogy rendellenesen viselkedik és beszél. Mindig fantáziál és szellemekkel foglalkozik. A múlt hét elején aztán az elméje hirtelen elborult. A szerencsétlen embert beszállították a megyei kórházba. — Nem volt elsőrangú fényképész, de szorgalmas, munkás, becsületes ember volt s mindenfelé, ahol ismerték, szerették és becsülték.

Táncmulatság. Az apáti uri fiatalság múlt szerdán, május 23-án este nyári táncmulatságot rendezett a helybeli Kaszinó kertjében. A mulatságnak szép idő kedvezett. A rendezőség is megtett mindent a vendégek kényelmére. Szép, virágdiszes, lampionokkal ékes sátor várta a mulatozókat a kertben — és még is alig egy-két család vett részt a jobb sorsra érdemes majálison. Az első négyest mindössze 14 pár táncolta. Ott voltak: Ambrus Józsefné (Nagykörű), Dzurik Józsefné drné, Fuchs Kázmérné, özv. Fuchs Miklósné, Horváth Lajosné, özv. Hunyady Lászlóné, Khindl Barnáné drné, Kilián Endréné, Krémer Gyuláné drné, Lóczy Elekne, Renner Dezsóné, Sárossy Imréné, Utasy Gáborné, Utasy Ignácné asszonyok és Horváth Mariska, Horváth Róza, Kilián Mariska, Ledniczky Mariska (Fogacs), Lóczy Terike, Mizsey Margit (Alsószentgyörgy), Utasy Margit, Utasy Teróka leányok.

Kilián Endre, jászkiséri adóügyi jegyző, f. hó 22-én lemondott helyettes-anyakönyvvezetői állásáról s Jászkiséren elfoglalta új hivatalát.

Tűz. Szombatra virradóra, május 26-án éjjel egy óra után kigyuladt a Solti Jusztí jászapáti lakosnő háza. A környékbeliek azonnal hozzáfogtak az oltáshoz, a tetőt azonban már nem lehetett megmenteni. A kár körülbelül 300 korona. Az épület nem volt biztosítva.

Lövöldöző asszony. Sipos Terézia besenyszögi lakosnő a múlt hét elején egy este gyanútlanul ment hazafelé a munkából, amikor régi haragosa, Boros Teréz utját állta és szidta, pi-zkolta, ócsárolta az egész utcát hallatára. Sipos Terézia se maradt eleinte adós, de végre is, hogy szabaduljon a gyalázkodó asszonytól átfutott az utca másik oldalára, amerre a háza is fekszik. Boros Teréz ekkor a nála lévő forgópisztolyból egyszer utána lőtt, de szerencsére a lövés nem talált. A csendőrség a lövöldöző asszonyt azonnal feljelentette a szolnoki kir. ügyészséghez.

Uj cigánybanda községünkben. Már múlt számunkban megemlítettük, hogy Rácz Daniél, az ismert jeles karmester, a helybeli ügyesebb zenészekből új zenekart szervezett. Most újból megemlítjük ezt a hírt azzal, hogy a pompásan szervezett s kitűnő erőkből álló zenekarnak primásai Suha Jóska, a mi derék földink és Duka Ignác, a kiséri első zenekar volt primhegedűse. Azt hisszük, hogy a község a derék zenészekből álló zenekart megérdemelt pártfogásával fogja kitüntetni. — A zenekar különben minden szer-

dán este a kaszinó-kertben, minden szombaton este pedig a piactéren hangversenyt rendez.

Vas- és fémipari kiállítás Budapesten. Érdekes világító készüléket állított ki *Fejér és Schmidt* cég Budapesten (Eötvös-tér 2.) mely Sztérényi államtitkár érdeklődését is felkeltette. A „Lux” acetylén gázfejlesztő készülék ez, mely a szabadalmazott adagoló (henger-keferendszertű) készülék révén a robbanást teljesen kizárja. A gépek minden kezelés nélkül is teljesen megbízhatók s mikor a szabadalomtulajdonos a gép előnyeit magyarázta, az államtitkár megjegyezte, hogy e fontos találmány hivatva van az acetylénvilágítás elleni ellenszövet eloszlatni. A gép legkiválóbb előnyei: az állandó nyomás és az egyenletes láng, mivel a carbid nem terheli a harangot. E mellett a gép kezelése nagyon egyszerű, ami az üzem biztonságát nagyban emeli.

Kigyuladt a vasuti fűtőház. Lapunk zárta kor, szombaton délután 3 órakor kigyuladt a helybeli vasutállomás fűtőháza. A benne lévő egyik lokomotív szikrája gyújtotta fel a tetőt, amely jórészen el is égett. A lokomotívot kimentették s a többi összes benlévőségeket is kihordták még idejében, úgy hogy a tüzeset a vasutnak nem sok kárt okozott.

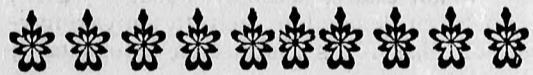
Ültetésre a legfinomabb
virág- és zöltség plánta.

Saláta és spárgatök

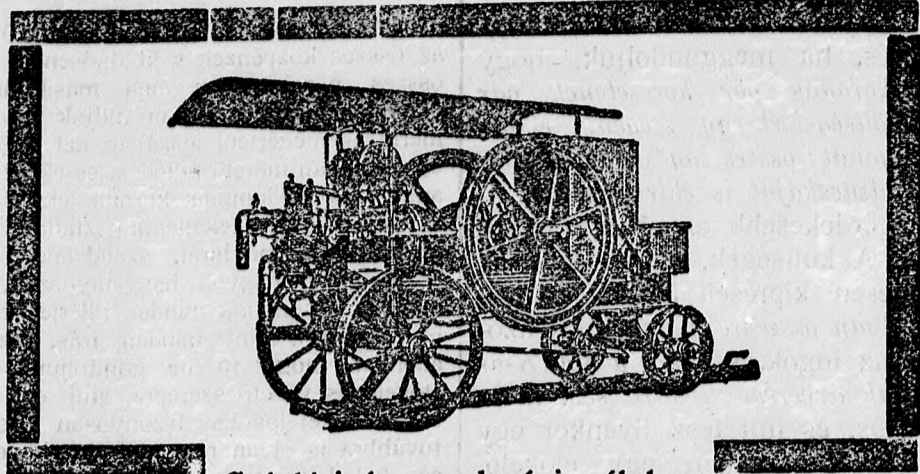
Kaphatók:

KIENTZL NÁNDOR műkertésznel
Jászapáti.

43

HIRDETESEKET
jutányosan
felvesz
a kiadóhivatal

Cséplési és gazdasági célokra
legjobban bevált

BENZIN MOTOROK

ipari és malomhajtásra
legolcsóbb üzemű

Szivógáz motorok

legelőnyösebben kapható:

Beck és Gergely 7
motor- és gépgyárában

Budapest, V., Váci-ut 12.

Villamos berendezések.

Városok, kastélyok, szállodák,
malmok, magánházak és
gyárak berendezése

világításra és erőátvitelre.

Speciálitás: önálló kis telepek
(elektrogének). Csekély befek-
tetéssel mindenkinek lehet
villamos világítása. 7

Motorok benzin, gáz stb.-re.
Üzembiztos, tartós, kevés ke-
zelést igénylő, legolcsóbb gépek.

FEJÉR és SCHMIDT
BUDAPEST, Eötvös-tér 2 szám.

Ióházból való fiu tanulónak
kiadóhivatalunkban felvétetik.

Gyönyörű

női kalapok

mindenfélé kivitelben a legutolsó
divat szerint kaphatók.

Női kalapok díszítésre és átala-
kításra elfogadtatnak:

Adler Adél

női divatkereskedésében
Jászkisér, Fő-utca.

Kereskedelmi Bank és Takarékpénztár r. t. Szolnokon

Elfogad betéteket kamatoztatás végett könyvecs-
kére és folyó számlára.

Leszámitol váltókat.

Kölcsönöket nyújt értékpapírokra, vagy kötelez-
vényekre. Lebonyolít minden, a bankszakmába
vágó transactiot.

**Engedélyez törlesztéses kölcsönöket 10—65 évi idő-tartamra előkelő össze-
kötetéseivel fogva a legmértányosabb feltételek mellett.**

Törlesztéses kölcsönök engedélyezéséhez telekkönyvi kivonat és kataszteri birtokiv szükséges.

26—20

Nyomatott a kiadó- és laptulajdonos, id. Imrik József könyvnyomdájában, Jászapáti.